

Nr 392

Av fru Sjöstrand m. fl., om utredning för tillgodoseende av behandlingen och vården av barn, som fötts med läpp- och gomdefekter.

I Sverige födas årligen ca 200 barn med medfödda läpp- och gommissbildningar. Rätt behandlade kunna dessa barns missbildningar bli praktiskt taget fullt korrigerade. Det ofullständigt eller felaktigt behandlade barnet blir å andra sidan svårt invalidiserat beträffande såväl tal som utseende och är dömt till mycket lidande och starkt distanserat i konkurrensen på arbetsmarknaden. Detta är så mycket mer beklagligt som dessa barn i övrigt utgöra ett i både psykiskt och fysiskt hänseende lika förstklassigt människomaterial som andra barn.

Ett stort antal av dessa barn kräva en starkt specialiserad, väl koordinerad vård av företrädare för ett flertal skilda områden av medicin, kirurgi och odontologi, nämligen pediatrik, plastikkirurgi, bettortopedi samt av foniatrik, talterapi och psykologi. Dessutom fordras socialkurator för rådgivning i frågeställningar av praktisk betydelse, särskilt i ekonomiskt avseende.

Kravet på ett större antal specialister i regelbundna konferenser för uppläggande av vårdplaner och för diskussion och utveckling av bästa möjliga behandlingsmetoder nödvändiggör centralisering av vården. Detta kan medföra relativt dryga resekostnader för många patienter, vilket jämte vårdkostnaderna förorsakar stora utgifter för det rätta omhändertagandet av fallen. Det finnes därför oftast icke möjlighet att ålägga den enskilde att bära ansvaret för dessa utgifter. Viss hjälp utgår visserligen redan för närvarande från det allmänna genom kommunala och statliga bidrag (pensionsstyrelsen) till föräldrar eller målsmän. Dessa bidrag äro emellertid otillräckliga och täcka alls icke de totala kostnaderna. Detta kan icke vara riktigt. Det måste anses rättvist och billigt, att samhället sörjer för de olyckliga barn, som fötts med det svåra lyte, som läpp- och gomdefekter utgöra, på likvärdigt sätt som för andra kategorier med medfödda lyten.

En förutsättning för det rätta omhändertagandet av dessa fall är att skyldighet ålägges läkare och barnmorskor att till central myndighet inlämna anmälan om varje barn, som fötts med ifrågavarande missbildning.

Ovannämnda omständigheter resa kraven dels på en organiserad vård, dels på ekonomiska hjälpåtgärder från det allmänna, och motivera alltså att en allsidig utredning snarast igångsättes av hela det komplex, som i sig innesluter frågan om lämplig, fullgod hjälp åt alla barn med medfödda läpp- och gomdefekter.

På grund av det som ovan anförts få vi föreslå,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en allsidig utredning, som syftar till att tillgodose behandlingen och vården av barn, som fötts med läpp- och gomdefekter.

Stockholm den 26 januari 1955

Helga Sjöstrand

Gustaf Svensson

i Vä

J. W. Pettersson

i Norregård

Elsa Johansson

i Norrköping

Eva Karlsson

Yngve Hamrin

Harald Almgren